

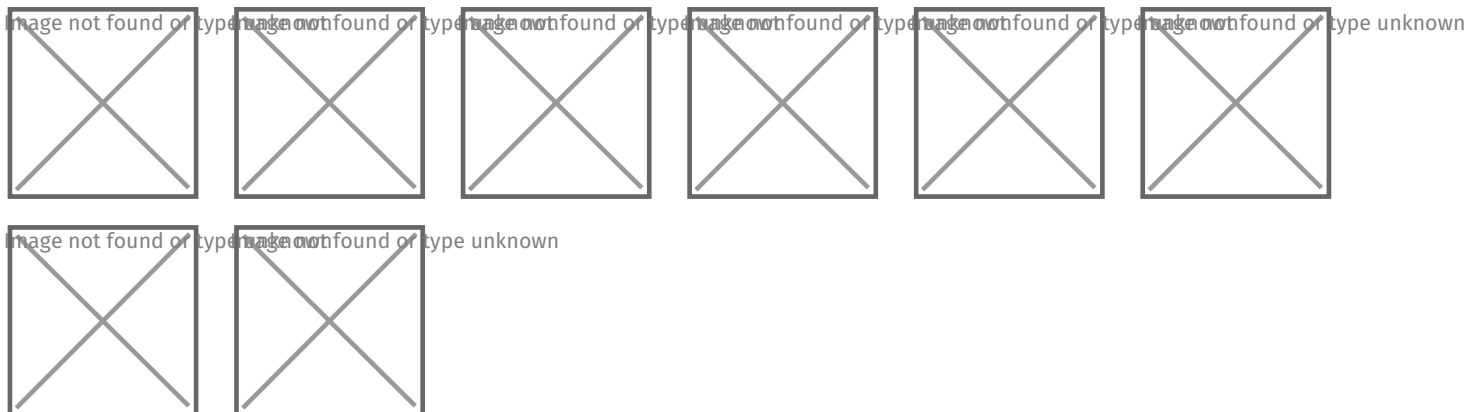
З. М. Навроцька

Сарцевич Станіслав Валер'янович

САРЦЕВИЧ Станіслав Валер'янович (07. 10. 1904, с. Бобрицька Болярка Житомирського пов. Волинської губ., нині Звягельського р-ну Житомирської обл. — 29. 02. 1984, Луцьк, похований на головному міському кладовищі поблизу с. Гаразджа Луцького р-ну Волинської обл.) — скульптор-аматор. Працював бухгалтером відділу соцзабезпечення Луцького міськвиконкому. Створив значний доробок круглої скульптури, рельєфів. У роботах послуговувався інтуїтивними відчуттями, технічними та стилістичними запозиченнями із доступних джерел, прагнув працювати «як справжній художник», захоплювався класикою. Його твори — конгломерат найрізноманітніших впливів, починаючи від ярмаркових виробів, кітчу, взірців народної культури до популярних зразків класичного мистецтва, поширеної на той час соцреалістичної продукції. Автор понад 50 робіт, зокрема портретів, анімалістики, алегоричних персонажів, образів-реплік на доробок відомих мистців та літераторів. Авторська техніка: на зафіксований у землі дротяний каркас наносив бетонний розчин, великі порожнини заповнював побутовими предметами (для економії матеріалу), усе це обмазував густим цементом. Використовуючи мастихін або ніж, моделював деталі обличчя, силуету, одягу. Створений образ обов'язково розмальовував олійними фарбами строкатих кольорів. «Сад скульптур» доповнювали розписи стін хати, інших будівель обійстя. Підмурівки цих об'єктів оздоблював пластинами кольорових рельєфів. Деякі роботи С. зберігають у Національному центрі народної культури «Музей І. Гончара» (Київ).

Фотоілюстрації

Основні твори

«Блакитний ангел», «М. Гоголь», «О. Пушкін», «В. Стефаник», «С. Ковпак», «Замріяна дівчина», «Господиня», «За клавесином», «Лукаш та Мавка», «Гімнастка», «Оголена за Ренуаром», «Слон», «Замріяний жираф», «Олень», «Козуля», «Лев», «Квартет» (усі — 1960—70-і рр.).

Рекомендована література

1. Найден А. Портрет художника в старості // Декоративное искусство СССР. 1982. № 5;
2. Навроцька З. Горіння — сутність душі // Соціалістична культура. 1988. № 11;
3. Її ж. Сад нетанучих скульптур // Народна трибуна. 1992. № 1;
4. Її ж. Монолог художника на тему краси // Віче. 1995. № 1;
5. Її ж. Станіслав Сарцевич — художник з ласки Божої // 36. мат. Других Гончарівських читань. К., 1996;
6. Її ж. Станіслав Сарцевич // Родовід. 1998. № 16.

Бібліографічний опис:

Сарцевич Станіслав Валер'янович / З. М. Навроцька// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890762>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).